

Noomi Oddmarsdóttir Gregersen:

EG VILDI SLEPPA AT VERA MAMMA LONGRI

– Tá man fær staðfest krabbamein, so fær man kensluna av, at man fer at doyggja. Tá er deyðin bara ein spurningur um tíð. Í mínum huga, so hevði eg eitt sindur av tíð eftir, og ynskti at brúka hana so gott sum gjørligt. Tað sigur Noomi Oddmarsdóttir Gregersen, ið vann á sjúkuni og er í dag leiðari fyri FarGen.

HALLUR AV RANA

Tað mundu ikki vera nógv í Føroyum, ið kendust við navnið Noomi Oddmarsdóttir Gregersen, tá hon á heysti 2015 tók við starvinum sum leiðari fyri framsøkni FarGen verkætlanini, tá ferð av álvara skuldi setast á arbeiðið aftur.

Innan føroyska granskingar-umhvørvið hevði hon tó longu gjørt vart við seg, tá hon fyrr á árinum vardi ph.d. ritgerð sína við Aarhus Universitet. Ritgerðin hevði heitið "Identification and analyses of genetic risk factors for panic disorder", og viðgjørði tær genetisku orsøkirnar handan panikangist, og hvønn týðning ættarbergði hevur í menningini av sjúkuni.

Tveir mánaðir eftir, at hon ognuði sær ph.d. heitið, fekk hon starvið at standa á odda fyri einum av mest spennandi verkætlanunum í føroyska sam-felagnum.

Í dag kennast flestu føroyingar við navnið Noomi Oddmarsdóttir Gregersen sum leiðara á FarGen og ein av Føroya fremstu kvinnuligum granskarum.

Kom óvart á

Talan var sostatt um eitt hendinga-

**At eiga ein drong
upp á trý ár,
ið fór at missa
mammuna. Eg
kláraði ikki
tankan**

ríkt ár hjá Noomi Oddmarsdóttir Gregersen, ið setti punktum fyri útbúgvingina, flutti heim til Føroya og fekk eitt nýtt starv alt innan eitt ár.

Men hjá nýútnevnda leiðaranum kundi lívið hava útvikla seg á ein heilt annan hátt.

Smá tvey ár frammanundan fekk Noomi Oddmarsdóttir Gregersen nevniliga boðini, ið nokk flest øll fólk óttast. Læknakanningar vístu, at hon hevði krabbamein í mjóðnini, og tað var óvist, hvussu umfangandi sjúkan var. Í ringasta føri kundi talan standa um lív.

Noomi Oddmarsdóttir Gregersen var um hetta mundi væl fyri, rann 5-10 kilometrar um dagin,

var mamma at trimum børnum og var um at leggja síðstu hond á ph.d. ritgerðina. Seinastu árin hevði hon stríðst við onkra pínu í mjóðnini, men tað hevði aldrin fallið henni inn, at talan var um eina lívshóttandi sjúku.

– Eg rann nógv, og sjálvst um eg hevði pínu í mjóðnini, fekk hetta meg ikki at gevast. Tað var ein pína, ið kom og fór, so eg hugsaði ikki so nógv um tað, sigur Noomi Oddmarsdóttir Gregersen, ið metti at pínan kom av onkrum meira óskyldigum.

– Eg gekk bara út frá, at tað antin var tí, at eg rann ov nógv, ella bara ein fylgja av, at eg hevði átt trý børn og var ikki so ung longur, sigur Noomi Oddmarsdóttir Gregersen.

Skuldi renna hálvmarathon

Tað var tá hon setti sær fyri, at renna eitt hálvmarathon í Aarhus, at hon lurtaði eftir eini vinkonu og lat seg kanna.

– Hon segði við meg, at um eg skuldi renna hendan langa teinin, so var best, um eg fyrst kannaði, hvat tað var fyri ein pína, ið eg hevði í mjóðnini, tí tað var ikki gott at venja so nógv, um man var í pínu, greiðir Noomi Oddmarsdóttir Gregersen frá.

Noomi Oddmarsdóttir Gregersen fór til læknan, sum í fyrstu atløgu ikki metti, at skaðin hevði